

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **Z. H.**
zastoupeného advokátem JUDr. Janem Malým
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8
adresa pro doručování: Malé náměstí 124, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. listopadu 2019, č. j. KUKHK-22513/UP/2019/JH,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Předmět řízení

1. Předmětnou žalobou žalobce napadá rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. 11. 2019, č. j. KUKHK-22513/UP/2019/JH, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 11. 6. 2019, č. j. MMHK/107331/2019 ST1/Lo.

2. Posledně uváděným rozhodnutím Magistrát města Hradec Králové, jako stavební úřad prvního stupně, podle § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), v souvislosti s § 149 odst. 4 a § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítl žádost žalobce o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané jako: Stavba pro rodinnou rekreaci, ul. X, X“ na pozemcích p. č. X (zahrada), X (zahrada), X (zahrada), X (ostatní plocha, X (ostatní plocha), X (ostatní plocha v katastrálním území X a pozemku p. č. X (ostatní plocha) v katastrálním území X (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).
3. Důvodem pro zamítnutí žádosti žalobce o vydání rozhodnutí o umístění Předmětné stavby je nesouhlasné stanovisko orgánu územního plánování vydané ve smyslu § 96b stavebního zákona, neboť stavební záměr žalobce je nepřípustný pro nesoulad s územně plánovací dokumentací.

II.

Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě uvádí celkem tři žalobní body (námitky) proti napadenému rozhodnutí, které je dle jeho názoru zatíženo vadou nezákonnosti, konkrétněji spočívající v nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí.
5. V prvním žalobním bodě žalobce namítá porušení zásady zákonnosti zakotvené v § 2 odst. 1 správního řádu. Správní orgány by dle této zásady měly postupovat a rozhodovat dle právních předpisů účinných v době vydání svého rozhodnutí. V nyní projednávané věci se však, v rozhodnutích stavebních úřadů obou stupňů, vychází z norem již zrušených. Konkrétně jde o zákon č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě, vládní nařízení č. 51/1950, oceňovací vyhlášky č. 441/2013 Sb. Dále stavební úřady obou stupňů předmětnou věc rozhodovaly dle aktů veřejné moci, které vůbec nejsou právními předpisy ve smyslu § 2 odst. 1 stavebního zákona, konkrétně žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského národního výboru v Hradci Králové č. j. Výst./5546/57/Me.
6. Druhým žalobním bodem žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu prvního stupně.
7. Žalovaný pominul, že v bezprostřední blízkosti jeho stavebního záměru se nachází celá řada staveb, které z hlediska vzhledového, objemového, jakož i z hlediska předpokládaného účelu a způsobu provedení dosahují parametrů srovnatelných se stavebním záměrem žalobce.
8. Stavební úřad prvního stupně při svém rozhodování vycházel z premisy, že v dané lokalitě se vyskytují stavby do 20 m² zastavěné plochy, aniž by tuto skutečnost jakkoli podložil. Žalobce naopak v průběhu řízení doložil skutečnosti, ze kterých vyplývá, že se v bezprostředním sousedství stavebního záměru nacházejí stavby násobně rozměrnější.
9. Žalovaný se potom nevypořádal s odvolací námitkou žalobce uvedenou v bodě 20 odvolání, týkající se části stavebního záměru – garáže zahradní techniky. Nepřípustnost stavby garáže se v daném území dotýká toliko samostatných staveb garáže. V daném případě je však navrhováno umístění garáže pro uskladnění zahradní techniky, která je

navíc součástí hlavní stavby. Tato skutečnost je dle názoru žalobce podstatná pro rozhodnutí o stavebním záměru.

10. Třetím žalobním bodem žalobce namítal porušení zásady rovného zacházení a legitimního očekávání ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu. Žalobce opakovaně uvedl, že v bezprostřední blízkosti jeho stavebního záměru se nachází větší množství staveb, které se z hledisek rozhodných pro rozhodování o přípustnosti záměru (objem, dispozice, velikost, způsob využití) značně podobají navrhovanému stavebnímu záměru žalobce.
11. Žalovaný se s výše uvedenou skutečností ve svém rozhodnutí nikterak nevypořádal, stejně tak neodůvodnil nynější odklon od jeho dosavadní rozhodovací praxe.
12. S ohledem na vše výše uvedené tak žalobce krajskému soudu navrhl, aby byla zrušena rozhodnutí stavebních úřadů obou stupňů pro vady způsobující jejich nezákonnost.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném soudu dne 20. 2. 2020, ve kterém uvedl, že žaloba je nedůvodná a navrhl její zamítnutí v celém rozsahu.
14. Žalovaný zcela odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí.

IV.

Skutkové a právní závěry krajského soudu

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili účastníci souhlas postupem dle věty druhé téhož ustanovení.
16. Z předloženého správního spisu vyplynulo ve vztahu k nyní projednávané věci následující:
17. Dne 16. 4. 2019 podal žalobce u Magistrátu města Hradec Králové, jako stavebního úřadu, žádost o vydání územního rozhodnutí v územním řízení na Předmětnou stavbu. K žádosti žalobce doložil závazná a prostá stanoviska či vyjádření dotčených a dalších zainteresovaných orgánů.
18. K žádosti o vydání územního rozhodnutí bylo doloženo i závazné stanovisko orgánu územního plánování, konkrétně tedy Magistrátu města Hradec Králové, odboru hlavního architekta, ze dne 28. 1. 2019, č. j. MMHK/015924/2019/HA/No. Předmětné závazné stanovisko bylo vydáno dle § 96b stavebního zákona jako nesouhlasné, neboť z něj plyne, že záměr žalobce je nepřípustný.
19. Záměr Předmětné stavby není v souladu s Územním plánem města Hradec Králové v platném znění. Dle výkresu B.2 Funkční využití území se dotčené pozemky nacházejí v zastavěném území obce, ve stabilizované funkční ploše „Plochy zahrádkářských osad“. Podle Závazné části Územního plánu města Hradec Králové A. 11, kapitoly A. 11. 3. Limity využití území vyjádřené v regulativech, které řeší náplň funkčního využití území jednotlivých funkčních ploch, se jedná o „území sloužící pro individuální rekreaci osob, spojenou s pěstitelskou zahrádkářskou činností na pozemcích zpravidla se

- zahrádkářskými chatami a společným hygienickým sociálním a skladovým zařízením, seskupenými do zahrádkářských osad“. Mezi stavby uvedené v odstavci A) „Přípustné využití hlavní“ patří mmj. stavby pro rodinnou rekreaci - zahrádkářské chaty. Mezi stavby zařazené do odstavce B) „Přípustné využití doplňkové“ jsou mmj. odstavné a parkovací plochy, stavby pro technickou vybavenost a stavby pro nakládání s odpady související se zahrádkářskou činností (např. kompost). Mezi stavby zařazené do odstavce C) „Nepřípustné využití“ jsou mmj. stavby pro bydlení, rekreační chaty, garáže, stavby pro nakládání s odpady mimo stavby uvedené v přípustném využití území.
20. S ohledem na výše uvedené nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování vydané dle § 96b stavebního zákona rozhodl Magistrát města Hradec Králové, jako stavební úřad prvního stupně, rozhodnutím ze dne 11. 6. 2019, č. j. MMHK/107331/2019 ST1/Lo, tak, že žádost žalobce o vydání územního rozhodnutí zamítl podle § 92 odst. 2 stavebního zákona ve spojení s § 149 odst. 4 a 51 odst. 3 správního řádu.
21. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce včasné odvolání, které směřovalo i proti obsahu výše specifikovaného závazného stanoviska orgánu územního plánování. K odvolání žalobce tak bylo stanovisko předloženo ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu v tehdy platném a účinném znění k posouzení správnímu orgánu nadřízenému tomu, který je vydal.
22. Nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování ze dne 28. 1. 2019 bylo k odvolání žalobce následně dne 28. 8. 2019 potvrzeno Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu, pod č. j. KUKHK-22513/UP/2019-3/Hav.
23. O odvolání žalobce následně rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
24. Podle § 96b stavebního zákona v platném a účinném znění, v závazném stanovisku orgán územního plánování určí, zda je záměr přípustný z hlediska souladu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, či nikoliv. Jestliže shledá záměr přípustným, může stanovit podmínky pro jeho uskutečnění.
25. Podle § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020, jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
26. Podle § 51 odst. 3 správního řádu v platném a účinném znění, je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.
27. Vzhledem k tomu, že řízení o vydání územního rozhodnutí bylo zahájeno k žádosti žalobce doručené stavebnímu úřadu prvního stupně dne 16. 4. 2019, bylo k tomuto dni zahájeno územní řízení. Ve věci tak bylo postupováno podle stavebního zákona, správního řádu a podle prováděcích předpisů ke stavebnímu zákonu ve znění platném a účinném ke dni zahájení stavebního řízení. Uvedené podrobně rozebírá i žalovaný na str. 2 žalobou napadeného rozhodnutí.
28. První žalobní námitka žalobce, a totiž, že stavební úřady obou stupňů postupovaly podle již zrušených právních předpisů, je nedůvodná. Z rozhodnutí správních, respektive

stavebních úřadů obou stupňů jednoznačně plyne, že právní úprava, ze které vycházejí, je ta, která byla v platnosti a účinnosti v době projednávání a rozhodování předmětné věci.

29. Ve vztahu k dalším dvěma žalobním námitkám krajský soud nejprve zdůrazňuje, že správní orgán při svém rozhodování vycházel ze skutečnosti, že bylo vydáno nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování ve smyslu § 96b stavebního zákona v platném a účinném znění. Nepokračoval tedy v dalším procesním postupu a žádost o vydání územního rozhodnutí s odkazem na § 149 odst. 4 správního řádu ve znění platném a účinném do 31. 12. 2020, ve spojení s § 51 odst. 3 správního řádu v platném a účinném znění, bez dalšího zamítl.
30. K odvolání žalobce bylo předmětné nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování potvrzeno jeho nadřízeným správním orgánem. Žalovaný tedy postupoval v souladu s již výše citovanými ustanoveními správního řádu, kdy odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
31. Žalobní body žalobce napadající rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, de facto žalobní body číslo dva a tři, jsou tedy nedůvodné.
32. Nad rámec výše uvedeného k těmto žalobním bodům i přesto krajský soud uvádí následující.
33. Třetím žalobním bodem žalobce napadá nezákonnost rozhodnutí žalovaného, která spočívá v porušení zásady legitimního očekávání zakotvené v § 2 odst. 4 správního řádu ve vztahu k žalobci. S tímto žalobním bodem velmi úzce souvisí i dílčí část druhého žalobního bodu, kterým žalobce poukazuje na nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, který se nevypořádal s argumentací žalobce uvedenou v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně stran toho, že v bezprostřední blízkosti jeho stavebního záměru se nachází větší množství staveb, které se z hledisek rozhodných pro rozhodování o přípustnosti záměru (objem, dispozice, velikost, způsob využití) značně podobají navrhovanému stavebnímu záměru žalobce.
34. Dále v odvolání žalobce uvádí, že v okolí jeho záměru jsou stavby určené pro rodinnou rekreaci, které nesplňují doporučené rozměry pro danou lokalitu, a totiž doporučený rozměr zahrádkářské chatky o velikosti zastavěné plochy 20 m² (k tomu žalobce dokládá letecký snímek) a dále, že v blízkosti jeho záměru (méně než 100 m) se nacházejí i rodinné domy. Ve vztahu k těmto sám žalobce uvádí, že jsou na pozemcích zařazených Územním plánem města Hradec Králové do jiného funkčního využití, to však dle názoru žalobce není rozhodné s ohledem na dikci § 19 odst. 1 písm. e) stavebního zákona.
35. Výše uvedené žalobní námitky jsou rovněž nedůvodné. Pokud jde o zahrádkářské chaty v okolí záměru žalobce (aniž by je konkrétně specifikoval a z přiloženého leteckého snímku bylo zřejmé, jakých rozměrů tyto jsou) je možné, že tyto ne zcela odpovídají rozměrům zastavěné plochy 20 m².
36. V nesouhlasném závazném stanovisku dotčeného orgánu vydaném dle § 96b stavebního zákona, které bylo rozhodujícím podkladem pro zamítnutí žádosti žalobce, je uvedeno, že historicky doporučená zastavěná plocha pro zahradní chatu v předmětné lokalitě v rozsahu 20 m² byla již upravena. Problematikou přiměřené velikosti zahradních chat se zabýval v roce 2009 Výbor pro územní plánování a rozvoj města. Na základě jeho

doporučení je na předmětném území Hradce Králové pro zahrádkářské chaty obecně doporučována max. zastavěná plocha objektu do 50 m².

37. Žalobcem navrhovaný záměr o velikosti zastavěné plochy 584,55 m² však převyšuje výše uvedené téměř 12ti násobně.
38. Pokud jde o rodinné domy ve vzdálenosti méně než 100 m od místa zamýšleného záměru žalobce, zde krajský soud bez dalšího konstatuje, že tyto jsou umístěny na pozemcích jiného funkčního zařazení (a využití), než pozemky žalobce.
39. Legitimní očekávání, na které poukazuje žalobce a snaží se jen vztáhnout na nyní projednávaný případ, je definováno v dikci § 2 odst. 4 správního řádu tak, že: „*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“
40. Žalobci legitimní očekávání vzniknout nemohlo, neboť jeho záměr není shodný a ani podobný s těmi stavbami, na které žalobce výše uvedeným způsobem poukazuje.
41. V druhé části druhého žalobního bodu žalobce poukazoval na nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný se dle jeho názoru nevypořádal s odvolací námitkou uvedenou v bodě 20 odvolání, týkající se části stavebního záměru – garáže zahradní techniky. Nepřípustnost stavby garáže se v daném území dotýká toliko samostatných staveb garáže. V daném případě je však navrhováno umístění garáže pro uskladnění zahradní techniky, která je navíc součástí hlavní stavby. Tato skutečnost je dle názoru žalobce podstatná pro rozhodnutí o stavebním záměru.
42. Výše uvedeným se žalovaný ve svém rozhodnutí nezabýval, neboť k tomu neshledal důvod s ohledem na skutečnost, že zde nebyl dán prostor pro vydání územního rozhodnutí, pokud nebylo vydáno souhlasné stanovisko ve smyslu § 96b stavebního zákona k zamýšlenému záměru žalobce. Žalovaný nezatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti, pokud žalobci nevyvracel jeho závěr o legitimním očekávání, neboť pro jeho vznik v nyní posuzované věci nebyl s ohledem na výše uvedené žádný prostor.
43. Zcela obdobné potom platí pro dílčí část žalobního bodu výše specifikovanou v odstavci 42 rozsudku. Stavba garáže, ať již jde o součást Předmětné stavby či samostatnou stavbu (která je rozporná s Územním plánem města Hradec Králové) nemá vliv na závěr rozhodnutí žalovaného ani správního orgánu prvního stupně. Celý záměr žalobce (jehož součástí je garáž) není v dané lokalitě souladný s územně plánovací dokumentací, jak je již shora opakovaně uvedeno.
44. S ohledem na vše výše uvedené tak krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

45. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. března 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu